

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL

Jacques RICHARDI

Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, dinou de desembre del dos mil disset.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la causa núm. 6000066/2015 seguida pels presumptes delictes majors de blanqueig de diners mitjançant grup organitzat i d'esser membre exercint una activitat rellevant en associació il·lícita contra l'acusat M. M. G., nascut el 28 d'octubre de 1963 a Olula de Castro, Almeria, Espanya, fill de Manuel i d'Isabel, de nacionalitat espanyola, sense antecedents penals i en llibertat provisional en la present causa, defensat pel Lletrat Sr. Manel PUJADAS DOMINGO; i com a responsables civils els hereus del difunt A. B. S. C., no compareguts, defensat pel Lletrat nomenat en el tron d'ofici Sr. Antoni Riestra Gonzalez de Ubieta; sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat pel Sr. Alfons Alberca Sanvicens i ponent el Magistrat Sr. Josep Maria Pijuan Canadell.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS i així es declara:

PRIMER. A. B. S. C., nascut el dia 21 de juny de 1963, de nacionalitat espanyola, en data 5 de novembre del 1998 procedí a obrir a l'entitat BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A.

(BACASA), actualment ANDBANK, el compte corrent núm. XXXXXXXX (denominació xifrada XXXXXXXX), essent ell titular únic. Fou presentat a l'entitat bancària per D. T. D.. El mateix dia de l'obertura del compte corrent A. B. S. C. va fer un ingrés en efectiu per import de 1.000.000 pessetes, el dia 2 de desembre de 1998 efectuà un altre ingrés en efectiu per import de 40.100.000 pessetes, i en data 16 de setembre de 1999 efectuà una transferència interna per import de 60.101,21 euros al compte núm. XXXXXXXX (XXXXXXX), de la mateixa entitat bancària, del que era titular l'acusat M. M. G..

Per aute 2 de novembre del 2000 la Batlle instructora decretà l'embargament del saldo obrant a l'esmentat compte corrent, que importava la suma de 225.975,92 euros, invertits en el fons MONVALOR EURO MONETARI. Per aute de data 29 de juliol del 2011 la Batlle instructora confirmà dit embargament.

L'embargament s'acordà en el marc de la causa DP-292-5/99 que foren incoades en data 10 de maig del 1999 per un presumpte delictes major de blanqueig de capitals, arran de la denúncia formulada davant la Batllia en data 28 d'abril de 1999 per dos representants de l'entitat bancària BANC AGRICOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A., en relació als moviments en el compte corrent numerat XXXXXXXX, del que era titular D. T. D., en el que en el termini d'un any hi hagué moviments per uns mil cinc-cents milions de pessetes, amb l'operativa d'ingressos en efectiu en pessetes efectuats per terceres persones i en breu termini de temps transferència dels fons, en dòlars USA, als EEUU i a Panamà, per efectuar pagaments en concepte de préstecs immobiliaris i altres operacions similars. Les sospites resultaven del volum de les transaccions i la inconsistència dels documents aportats per l'interessat quan fou requerit d'aportar documentació complementària.

Per sentència de data 2 de novembre del 2006 de la Secció Segona de la Sala de lo Penal de l'Audiència Nacional Espanyola, Rotlle de Sala 6/05 procedent de les Diligències prèvies 251/1999 del Jutjat Central d'Instrucció núm. 5, que tenia per objecte la anomenada *Operación Caronte* de lluita contra el blanqueig de capitals procedents del narcotràfic, es declararen provats, entre altres, els fets següents:

Desde al menos el mes de abril de 1998 venía operando en España y en el Reino Unido una organización, radicada en Colombia pero con ramificaciones Internacionales, dedicada al tráfico de cocaína a gran escala, que culminaba sus ilícitas actividades con la reversión de los beneficios económicos obtenidos en los lugares de venta de la droga a la esfera de disponibilidad de la propia cúpula organizativa.

Para la consecución de este propósito, la organización colombiana contactó en España a través de F. G. M., alias "W.", de nacionalidad colombiana y a quien no afectan las presentes actuaciones por hallarse en ignorado paradero, y del acusado A. B. S. C. (alias "P."), mayor de edad y sin antecedentes penales, a quien tampoco afecta el presente escrito por hallarse declarado en rebeldía, con D. T. D., mayor de edad i sin antecedentes penales, quien a cambio de un porcentaje cifrado en torno al 10 del total de los fondos, recibía en España y en el Reino Unido dinero en efectivo procedente del tráfico de cocaína de los distribuidores de esta sustancia para ingresarlo en cuentas bancarias abiertas en países vecinos (Andorra, Francia, Portugal) y transferirlo a continuación a otras cuentas que la organización colombiana utilizaba en terceros países, dando al origen del dinero apariencia de legalidad.

En descriure el pla d'execució, el Tribunal declara provat que D. T. D. es desplaçava a Madrid, Barcelona o Londres, segons els casos, on contactava por mediación de W. F. G. M. o de A. B. S. C., con la persona designada por la organización colombiana que debía hacerles entrega del dinero en efectivo procedente de la venta de cocaína, haciéndose cargo del mismo.

También declara provat que en el període comprés entre gener de 1998 i febrer del 2000, es varen utilitzar, entre altres, els següents comptes corrents: compte corrent núm. XXXXX de BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A. (BACASA), titular J. L. R. D. A. I., i apoderat J. M. T.; compte corrent núm. XXXXX de BANCA REIG S.A., titular D. T. D.; compte corrent núm. XXXXX de BANCA REIG S.A., titulars indistints D. T. D. i N. R. B.; i compte corrent numerat XXXXX de BANCA MORA-BANC INTERNACIONAL, titulars indistints D. T. D. i J. C. C..

También declara provat dita sentència que El total del efectivo procedente del tráfico de estupefacientes ingresado en las cuentas

bancarias utilizadas en Andorra, Perpignan y Portugal y posteriormente transferido bajo apariencia de lícito origen a las cuentas bancarias en otros terceros países indicadas por los narcotraficantes asciende a unos 3.500 millones de pesetas, lo que equivale aproximadamente unos 21.035.000 €.

I, en relació a A. B. S. C., la sentència declara provat que *En fecha 27 de enero de 2000, D. T. D., por indicación del también imputado A. B. S. C., alias "P.", se desplaza a Londres en avión desde Barcelona con la finalidad de proceder a la recogida de efectivo producto de la venta de cocaína en el Reino Unido, disponiendo que J. M. T. también se traslade en compañía de A. F. M. en el vehículo Audi 90 matrícula XXXXX hasta Londres para el traslado del dinero. Una vez se encuentran los tres en la capital británica, D. T. D. contacta con A. B. S. C., quien el día 28/1/00 les hace entrega de 500.000 Libras Esterlinas procedentes de la venta de cocaína en el Reino Unido. También declara provat en relació a A. B. S. C. que En fecha 13 de febrero de 2000 nuevamente D. T. D., junto con Torres y A. F. M., se desplazan a Londres, donde D. T. D. contacta con A. B. S. C., y este le entrega una importante cantidad de libras esterlinas.*

El Tribunal condemnà a D. T. D. per un delict de blanqueig de capitals procedents del tràfic de drogues a la pena de cinc anys i sis mesos de presó i multa de 21 milions d'euros. La sentència va adquirir fermesa amb data 15 de febrer del 2007.

Per aute de data 18 de desembre del 2013 el Tribunal de Corts acordà el comís a favor de l'Estat andorrà dels comptes corrents següents: al nom de D. T. D. prop de l'entitat bancària BACASA amb el núm. XXXXX (denominació xifrada XXXXXXXX), i prop de l'entitat bancària BANCA REIG amb núm. XXXXX-0; als noms de D. T. D. i N. R. B. prop de l'entitat BANCA REIG amb núm. XXXXX-1; als noms de D. T. D. i A. M. F. N. prop de l'entitat bancària CRÈDIT ANDORRA amb denominació xifrada XXXXXXX; als noms de D. T. D. i J. C. C. prop de l'entitat bancària BANCA MORA- BANC INTERNACIONAL amb núm. 07.15.0XXXXX.01.5 numerat XXXXX; al nom de J. L. R. D. A. I. prop de l'entitat bancària BANC AGRÍCOL i COMERCIAL D' ANDORRA (BACASA) amb núm. XXXXXXX (denominació xifrada XXXXXXXX); i al nom de J. B. C., prop de l'entitat bancària CRÈDIT ANDORRA amb núm.

XXXXXX, i prop de l'entitat bancària CAIXA BANC amb núm. XXXXXX.

Aquest aute del Tribunal de Corts de 18 de desembre del 2013 fou confirmat íntegrament per sentència de data 12 de setembre del 2014 de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

A. B. S. C., alies *P.*, i la seva parella M. L. R. T. van ser investigats en nombroses ocasions durant els anys 1994, 1996 i 1998 per la seva vinculació amb el tràfic de substància estupefaent cocaïna, sent objecte de les Diligències prèvies núm. 5985/98 del Jutjat Central d'Instrucció núm. 5 de l'Audiència Nacional Espanyola, seguides per un delicte contra la salut pública.

A. B. S. C. era cunyat de J. A. R. T., alies *P.*, ciutadà colombià que ha estat objecte d'investigació pel Jutjat Central d'Instrucció núm. 5 l'Audiència Nacional Espanyola, en les Diligències prèvies núm. 101/99 pels delictes contra la salut pública i blanqueig de diners i les Diligències prèvies núm. 442/94 per un delicte contra la salut pública.

A. B. S. C. era propietari, junt amb la seva parella M. L. R. T., de l'empresa R. E. S.A., radica a Espanya i dedicada al canvi de monedes i transferències monetàries internacionals.

Arran de la incoació de les Diligències prèvies núm. 251/1999 del Jutjat Central d'Instrucció núm. 5, i de les investigacions policials de que havia sigut objecte A. B. S. C., l'activitat de R. E. S.A. va ser suspesa administrativament per la Oficina de Instituciones Financieras del Banco de España, per sospitar que era una empresa que actuava com *tapadora* per blanquejar diners procedents del tràfic de droga.

A. B. S. C. no va poder ser jutjat a Espanya en el marc de la causa Rotlle de Sala 6/05 procedent de les Diligències prèvies 251/1999 del Jutjat Central d'Instrucció núm. 5, per trobar-se en rebel·lia, atès el seu parador desconegut, fins que va morir a Colòmbia en data 15 de juliol del 2007, segons es desprèn de la certificació de defunció lliurada per la Registraduria Nacional de l'Estat Civil de Colòmbia.

Els diners en efectiu ingressats per A. B. S. C. en el compte corrent núm. XXXXXXXX, denominació xifrada XXXXXXXX, de l'entitat

BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A. (BACASA), 1.000.000 pessetes el dia 5 de novembre i 40.100.000 pessetes el dia 2 de desembre de 1998, procedien de comissions rebudes de l'organització colombiana dedicada al tràfic de cocaïna a gran escala, per la seva intermediació amb D. T. D., persona que era l'encarregada de rebre, a Espanya i al Regne Unit, els diners en efectiu procedents del tràfic de substància estupefaent cocaïna per ingressar-los als comptes corrents d'entitats bancàries d'Andorra, França i Portugal que D. T. D. controlava (els comptes corrents núm. XXXXX, denominació xifrada XXXXXXXX, de BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D' ANDORRA (BACASA); núm. XXXXX-0 de BANCA REIG; núm. XXXXX-1 de BANCA REIG; núm. xifrat XXXXXX de CRÈDIT ANDORRÀ; núm. 07.15.0XXXXX.01.5 numerat XXXXX de BANCA MORA-BANC INTERNACIONAL; núm. XXXXXX, denominació xifrada XXXXXX2, de BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D' ANDORRA (BACASA); núm. XXXXXX de CRÈDIT ANDORRÀ; i núm. XXXXXX de CAIXA BANC), des d'on els diners es transferien a comptes corrents de l'organització colombiana en altres països.

Per aute de data 6 de novembre del 2012 la Batlle instructora va declarar extingida la responsabilitat penal d'A. B. S. C. per raó de mort, confirmant la mesura preventiva de bloqueig de comptes i béns de la seva titularitat i declarant responsables civils directes pel que respecta als béns objecte de comís als seus ignorats hereus.

Per aute de 16 de novembre del 2017 el Tribunal de Corts decretà el sobreseïment definitiu parcial de la present causa respecte d'A. B. S. C..

SEGON. L'acusat M. M. G., nascut el 28 d'octubre de 1963, de nacionalitat espanyola amb D.N.I. núm. 27504207-W, juntament amb la seva esposa I. M. M., en data 5 de novembre de 1998 va obrir el compte corrent núm. XXXXXXXX, xifrat XXXXXXXX, al BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A. (BACASA), actualment ANDBANK, essent presentat al banc per D. T. D., fent M. M. G. el mateix dia un primer ingrés en efectiu per import de 10.000.000 pessetes. Posteriorment, M. M. G. ingressà al mateix compte les següents quantitats, totes en efectiu: 2 de desembre de 1998, 20.010.000 pessetes; 14 d'abril de 1999, 12.000.000 pessetes; 12 de maig de 1999, 15.000.000 pessetes i 15 de setembre de 1999 6.000.000 pessetes. En data 16 de setembre de

1999 el seu compte corrent rebé una transferència interna per import de 10.000.000 pessetes, provinent del compte núm. XXXXXXXX de la mateixa entitat bancària titularitat d'A. B. S. C..

L'acusat M. M. G. va fer constar en els contracte d'obertura del compte corrent que la seva activitat era la d'empresari en el ram de la perfumeria.

Arran de la incoació de les presents actuacions, el compte corrent núm. XXXXXXXX, xifrat XXXXXXXX, fou embargat per aute de la Batlle instructora de data 2 de novembre de 2.000, mesura cautelar que romangué fins el dia 10 de desembre de 2001 en que la Batlle instructora dictà aute deixant sense efecte l'embargament.

M. M. G. procedí a cancel·lar el compte corrent núm. XXXXXXXX, xifrat XXXXXXXX, traspasant la totalitat del saldo (470.569,64 euros) en data 17 de desembre de 2001 a un nou compte corrent amb el núm. XXXXXXXX, xifrat XXXXXXXX, de la mateixa entitat bancaria, obert en data 14 del mateix mes de desembre i del que M. M. G. era titular únic.

M. M. G. procedí a efectuar els següents reintegraments en efectiu del compte corrent núm. XXXXXXXX, xifrat XXXXXXXX: el dia 24 de maig del 2002, 48.000 euros; el dia 3 de febrer del 2004, 30.000 euros; el dia 13 d'abril del 2006, 90.000 euros; i el dia 23 d'agost del 2007, 30.000 euros.

El saldo restant de 71.940,64 euros fou embargat per aute dictat per la Batlle instructora en data 29 de juliol del 2011.

No s'ha acreditat que els fons ingressats al compte corrent núm. XXXXXXXX, xifrat XXXXXXXX, al BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A. (BACASA), actualment ANDBANK, del quin n'era titular l'acusat M. M. G., procedissin d'alguna activitat delictiva.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal en el seu escrit de qualificació provisional formula acusació pels delictes majors de blanqueig de diners mitjançant grup organitzat i d'esser membre exercint una activitat rellevant en associació il·lícita a fi de cometre delictes, tipificats respectivament als articles 409 i següents, 359 i 360 del Codi Penal de l'any 2005, text punitiu més favorable al

processat que els posteriors redactats dels referits articles, dels quals estima responsable en concepte d'autor a l'acusat M. M. G., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, demanant que s'imposi a l'acusat la pena de cinc anys de presó, multa d'un milió d'euros i expulsió definitiva del Principat, així com el pagament de les despeses processals causades. El Ministeri Fiscal també sol·licità el comís de tots els béns i actius a nom de l'acusat M. M. G. que han estat objecte d'embargament i intervenció per raó de la present causa de conformitat amb el que disposen els articles 411, 70 i concordants del Codi Penal, donada la seva procedència il·lícita, sense haver-hi lloc a exigir responsabilitat civil.

D'altra banda, el Ministeri Fiscal sol·licità que, donada la certificació de defunció lliurada per la Registraduria Nacional de l'Estat Civil de Colòmbia posant de manifest la defunció del qui fou A. B. S. C. en data 15 de juliol de 2.007, i de conformitat amb el que disposa l'article 79 del Codi Penal posat en relació amb l'article 21 del Codi de Procediment Penal, procedia declarar l'extinció de la responsabilitat criminal per raó de mort d'A. B. S. C., així com, prèvia pràctica dels tràmits processals establerts a l'article 129 del Codi de Procediment Penal en relació als hereus de A. B. S. C., de conformitat amb el que disposa la referida norma processal posada en relació amb l'article 70 del Codi Penal, procedia acordar el comís dels béns titularitat d'A. B. S. C. que foren objecte d'embargament en estar plenament acreditat l'origen delictiu dels mateixos amb les diligències d'instrucció practicades, especialment de les quanties existents al compte núm. XXXXXXXX (denominació xifrada XXXXXXXX) obert en data 5 de novembre de 1.998 a l'entitat bancària BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA (BACASA), amb un ròssec de 225.975,92 euros al moment del seu embargament i bloqueig.

En l'acte del judici oral, el Ministeri Fiscal modificà la seva qualificació provisional sols en el sentit de considerar que els fets eren constitutius d'un delicte major de blanqueig previst a l'article 409 i 410 del Codi Penal de l'any 2005, essent l'acusat M. M. G. responsable penalment en concepte d'autor, ratificant la petició de pena de cinc anys de presó, multa d'un milió d'euros i expulsió definitiva del Principat, així com el comís de tots els béns i actius a nom del processat M. M. G. que han estat objecte d'embargament i

intervenció per raó de la present causa de conformitat amb el que disposen els articles 411, 70 i concordants del Codi Penal.

RESULTANT TERCER. La representació lletrada de l'acusat M. M. G., en el seu escrit de qualificació provisional, manifestà el seu desacord amb els fets relatats pel Ministeri Fiscal en relació al seu defensat, al·legant que mai s'ha negat les relacions entre M. M. G. i A. B. S. C. i l'existència d'una única operació bancària entre ambdós, la realitzada en data 16 de setembre del 2000, la transferència de 60.101,21 euros, que corresponia al pagament d'un deute que A. B. S. C. tenia amb M. M. G., segons acredita amb un document de reconeixement de deute que aquesta representació lletrada va aportar en data 25 de setembre del 2015, i la resta d'ingressos eren els seus estalvis i els va ingressar al compte que tenia al Principat per una qüestió merament fiscal. Finalment, en referència a E. M. E., S.A., assenyala que res consta en autès sobre l'eventual representació de dita societat ni operativa per part del seu defensat, excepte en l'informe policial de data 8 de novembre del 2000 en que se'l menciona únicament com a testaferro.

Per tot això, la representació lletrada de l'acusat M. M. G. considerarà que els fets respecte del seu defensat no eren constitutius dels delictes majors de blanqueig de diners mitjançant grup organitzat i d'esser membre exercint una activitat rellevant en associació il·lícita, per la qual cosa procedia l'absolució de l'acusat, així com el desbloqueig de les sumes que li han estat embargades.

En l'acte del judici oral, la Defensa de l'acusat M. M. G. ratificà el seu escrit de qualificació provisional, reiterant que el flux dels diners ingressats són de procedència fiscal il·legal però no penal i que els ingressà a Andorra aprofitant el canvi de la pesseta a l'euro.

RESULTANT QUART. La representació lletrada dels responsables civils hereus del difunt A. B. S. C., en el seu escrit de qualificació provisional, al·legà la qüestió prèvia de la prescripció dels suposats fets delictius que s'imputaven al difunt A. B. S. C., doncs el compte corrent fou obert per A. B. S. C. en data 5 de novembre de 1998 i els moviments que hi consten es varen realitzar en el període comprés entre el 5 de novembre de 1998 i el 16 de

setembre de 1999, i l'aute en que es declara extingida la responsabilitat penal d'A. B. S. C., al temps que responsables civils directes als seus ignorats hereus, és de data 6 de novembre del 2012, havent transcorregut tretze anys i tres mesos, per la qual cosa el delictes havia prescrit, per haver transcorregut el termini de prescripció de deu anys que l'article 81 del Codi penal assenyala per als delictes majors castigats amb pena de presó inferior a deu anys.

Aquesta representació lletrada entenia que, si contra A. B. S. C. no podia existir una sentència condemnatòria, tant per prescripció del delictes com per raó de mort, no podia haver-hi ni responsabilitat civil *ex delicto* dels seus hereus ni comís dels seus béns d'acord amb l'article 70 del Codi penal.

Subsidiàriament, la representació lletrada dels ignorats hereus del difunt A. B. S. C. entenia que no existien proves de la comissió del delictes de blanqueig de diners per part del seu defensat, i que els diners provinguessin d'un delictes en compte de provenir d'un negoci lícit com és el de R. E., SA.

En l'acte del judici oral, la Defensa dels ignorats hereus del difunt A. B. S. C. ratificà el seu escrit de qualificació provisional.

RESULTANT CINQUÈ. Havent observat el Tribunal que no obrava en autes el document de reconeixement de deute al que la representació lletrada de l'acusat M. M. G. es referia en el seu escrit de qualificació provisional, i que diu es va aportar amb un escrit de data 25 de setembre del 2015, i entenent el Tribunal que aquest document era un medi de prova rellevant per a la resolució del present cas, va acordar per providència de data 16 de novembre del 2017 que es practiquessin les gestions oportunes a fi de localitzar el document esmentat, a fi de que fos incorporat a les actuacions, sol·licitant a la representació lletrada de l'acusat M. M. G. que aportés la còpia original del seu escrit presentat a la Batllia en data 26 de setembre del 2014, convocant les parts a vista oral per tal de practicar dita prova amb contradicció, vista oral que es celebrà en data 23 de novembre del 2017 i en la que el Ministeri Fiscal i les representacions lletrades de l'acusat M. M. G. i dels ignorats hereus de A. B. S. C. ratificaren les seves conclusions definitives.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats en el RESULTANT PRIMER apartat PRIMER són constitutius d'un delictes major de blanqueig de diners i valors, mitjançant grup organitzat, tipificat als articles 409 i 410 del vigent Codi penal, per concorre tots els elements constitutius del tipus.

Al temps dels fets, era vigent el Codi penal de 1990, que tipificava el delictes major de blanqueig en els articles 145 i 146, modificats per la Llei qualificada de modificació del Codi Penal de 27 de novembre del 1997. L'article 145 castigava el delictes major de blanqueig de diners o de valors provinents d'un delictes de tràfic de drogues amb la pena de fins a vuit anys de presó i multa de fins a vint milions de pessetes. I l'article 146 castigava el tipus agreujat amb la pena de presó fins a deu anys i multa de fins a vuitanta milions de pessetes.

El Ministeri Fiscal sol·licita l'aplicació del Codi penal del 2005, per entendre que és més favorable al reu. Efectivament, tant l'article 409 com l'article 410 del Codi penal del 2005, invariablement fins a la data d'avui, castiguen el delictes major de blanqueig de diners o valors i el seu tipus qualificat amb pena de presó inferior a deu anys. Així, en virtut del que disposa l'article 7.1 del Codi penal, resulta d'aplicació als fets d'autes el Codi Penal de 2005, en la seva redacció vigent fins al 30 d'octubre del 2013.

Remetent-nos a la reiterada Jurisprudència, el delictes de blanqueig de diners consisteix en tota activitat dirigida a donar aparença de lícits als guanys procedents de fets delictius a l'adquirir o transmetre diners, béns o valors o cometre un acte per ocultar-ne el seu origen il·lícit, activitat realitzada amb coneixement de la procedència delictiva (sentència de la Sala Penal del TSJ de 13/9/2012, Rotlle núm. TSJP-10/12), i és, en general, tota activitat dirigida a donar aparença de lícits als guanys procedents de fets delictius. Blanquejar equival a encobrir o emmascarar l'origen il·lícit dels béns mitjançant la seva incorporació al tràfic econòmic legal per tal de poder-los fruir de manera pacíficament jurídica (sentència de la Sala Penal del TSJ de TSJ 29/11/2010, Rotlle núm. 12/10). Tanmateix, la jurisprudència té declarat que el tràfic il·lícit de drogues i el blanqueig de diner procedent de dit tràfic són dues activitats íntimament relacionades, essent el blanqueig de diner

procedent del tràfic de drogues un graó dins l'activitat criminal, el darrer i essencial per donar aparença de lícits als guanys obtinguts (entre altres, les sentències del Tribunal de Corts 21/9/2005, causa núm. TC-070-2/97, i 20/11/2009, causa núm. TC-051-4/02, i sentència de la Sala Penal del TSJ 29/11/2010, Rotlle núm. 12/10).

En el cas del delicte de blanqueig de diners té principal importància la prova indiciària (sentència de la Sala Penal del TSJ de 29/11/2010, Rotlle núm. 12/10) doncs, davant de la més que probable impossibilitat d'obtenir prova directa, la prova de càrrec vindrà donada per indicis, prova indiciària o indirecta que serà eficaç per a desvirtuar la presumpció d'innocència sempre que es fonamenti en indicis plenament provats i que tinguin una relació material i directa amb el fet criminal i el seu autor. Com assenyala dita sentència, la Convenció de Nacions Unides contra el tràfic il·lícit de estupefaents i substàncies psicotròpiques de 20 de desembre del 1988 abona la idoneïtat de la prova indiciària, ja que en el seu article 3 apartat 3r, preveu la legalitat de la prova indiciària per la obtenció del judici de certesa sobre el coneixement, intenció o finalitat requerits com element dels que es descriuen en l'apartat primer del mateix article, entre els que hi s'inclou el delicte de blanqueig de diners o valors, concretament en l'epígraf b) de l'esmentat apartat 1r. I també ho abona el propi Conveni d'Estrasburg de 8 de novembre del 1990 sobre el blanqueig, seguiment, embarg i comís dels productes del delicte, que en el seu article 6,2.c) al tractar dels delictes de blanqueig, disposa que el coneixement, la intenció o el propòsit exigits com a elements del delicte de blanqueig es podrà deduir de circumstàncies fàctiques objectives.

I els indicis que es prenen en consideració per integrar la prova de càrrec en el cas de blanqueig de diners procedents del tràfic de drogues, són varis: a) l'acreditació d'una concreta operació de tràfic de drogues; b) la vinculació o connexió de l'acusat, bé amb activitats de tràfic de drogues, bé amb persones o grups organitzats que les realitzen, bé amb les persones que intervenen en els actes encaminats a l'ocultació de l'origen il·lícit dels diners; c) una certa coincidència temporal entre els actes encaminats a l'ocultació de l'origen il·lícit dels diners i la concreta operació de narcotràfic; d) la no acreditació de relacions comercials o d'una activitat laboral o mercantil que justifiqui els ingressos, transferències de diners i

increments patrimonials; e) la utilització de comptes o dipòsits bancaris amb titulars aparents o la intermediació mitjançant societats fictícies o sense cap activitat econòmica; f) les falsificacions en els suports documentals de les transferències dineràries; la realització d'operacions que, per la seva atipicitat i raresa, puguin ser considerades com a irregulars. Tots ells es poden resumir en els tres més rellevants i determinants: la disposició d'importantes quantitats de diners en efectiu, la inexistència de negocis lícits o d'una activitat professional que justifiqui l'origen d'aquests diners i la connexió amb el món del tràfic il·legal de drogues.

En el cas dels ingressos en efectiu realitzats per A. B. S. C. al compte corrent núm. XXXXXXXX (denominació xifrada XXXXXXXX), de BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A. (BACASA), obert en data 5 de novembre de 1998 al seu nom i essent-ne titular únic, ingrés de 1.000.000 pessetes el mateix dia de l'obertura del compte corrent, i un altre ingrés de 40.100.000 pessetes el dia 2 de desembre de 1998, la prova practicada acredita plenament que els diners ingressats procedien de comissions rebudes de l'organització colombiana dedicada al tràfic de cocaïna a gran escala, per la seva intermediació amb D. T. D., persona que era l'encarregada de rebre, a Espanya i al Regne Unit, els diners en efectiu procedents del tràfic de substància estupefaent cocaïna per ingressar-los als comptes corrents d'entitats bancàries d'Andorra, França i Portugal que l'esmentat D. T. D. controlava.

Consta acreditada una activitat de tràfic il·legal de substància estupefaent cocaïna, com resulta de la sentència ferma de data 2 de novembre del 2006 dictada per la Secció Segona de la Sala de lo Penal de l'Audiència Nacional Espanyola, Rotlle de Sala 6/05 procedent de les Diligències prèvies 251/1999 del Jutjat Central d'Instrucció núm. 5, en l'anomenada *Operación Caronte* seguida a Espanya contra un grup de persones que es dedicaven al blanqueig de capitals procedents del narcotràfic. La sentència declara provada l'existència d'una organització colombiana que trafica amb grans quantitats de cocaïna en territori Espanyol i del Regne Unit, i que aquesta organització es serveix de persones per ingressar els diners obtinguts amb la venda de la substància estupefaent en comptes corrents oberts a entitats bancàries del Principat d'Andorra,

França i Portugal, des d'on els diners són transferits als comptes corrents de que disposa l'organització colombiana en altres països.

Es declara provat que una de les persones que es dedicaven a introduir al mercat finances els guanys obtinguts amb el tràfic de substància estupefaent cocaïna era D. T. D., condemnat a la mateix sentència com autor penalment responsable d'un delicte de blanqueig de capitals procedents del tràfic de drogues a la pena de cinc anys i sis mesos de presó i multa de 21 milions d'euros.

La vinculació d' A. B. S. C. amb l'organització colombiana que traficava amb la substància estupefaent cocaïna i amb D. T. D. i les altres persones encarregades d'efectuar els actes d'ocultació de l'origen il·lícit dels diners, queda descrita en el relat de fets provats de l'esmentada sentència, sense oblidar que A. B. S. C. també estava imputat en la mateixa causa però que, per causa d'haver-se constituït en rebel·lia, no va poder esser jutjat a Espanya, en ser-li demanada pena de presó superior a dos anys, petició que feia obligada la seva presència en l'acte del judici oral.

De la sentència resulta que A. B. S. C. era qui indicava a D. T. D. on havia de recollir els diners procedents del tràfic de cocaïna, i com, on i el destí que havia de donar-los hi, i concretament que en almenys dues ocasions es desplaçà a Londres on lliurà quantitats importants de lliures esterlines a D. T. D., en una d'elles la suma de 500.000 lliures esterlines.

Del contingut de les observacions de les converses telefòniques i de les observacions físiques efectuades en el marc de la *Operación Caronte* (folis 2188 a 2217) resulten nombrosos contactes telefònics entre A. B. S. C. i D. T. D. dels que es desprèn que A. B. S. C. era el contacte entre l'organització colombiana i D. T. D..

La vinculació d'A. B. S. C. amb el món del tràfic d'estupefaents també resulta dels fets acreditat de que tant ell com la seva parella M. L. R. T. van ser investigats durant els anys 1994, 1996 i 1998 per la seva vinculació amb el tràfic de substància estupefaent cocaïna, juntament amb el seu cunyat i germà, respectivament, J. A. R. T., ciutadà colombià, alies P.. Consten Diligències prèvies núm. 5985/98 del Jutjat Central d'Instrucció núm. 5 de l'Audiència Nacional Espanyola, seguides per un delicte contra la salut pública contra A. B. S. C., alies P., i la seva parella M. L. R.

T.. Així resulta de l'Informe del Servei de Policia, subsegüent a la Comissió rogatòria internacional que tingué per objecte obtenir testimoni de les actuacions seguides a Secció 2º de la Sala de lo Penal de l'Audiència Nacional Espanyola, Rotlle de Sala PA 6/05 i Diligències prèvies 251/1999 (folis 2060 a 2073).

També consta que el seu cunyat J. A. R. T. ha estat objecte d'investigació pel Jutjat Central d'Instrucció núm. 5 de l'Audiència Nacional Espanyola, en les Diligències prèvies núm. 101/99 pels delictes contra la salut pública i blanqueig de diners i les Diligències prèvies núm. 442/94 per un delicte contra la salut pública (folis 2574 i 2575).

Altre indici és que l'empresa d'A. B. S. C., R. E. S.A., apareix en varies investigacions policials com tapadora per blanquejar diners procedents del tràfic de droga, el que motivà la suspensió administrativa de la seva activitat decretada per la Oficina de Instituciones Financieras del Banco de España.

La coincidència temporal entre les activitats de narcotràfic i els actes encaminats a l'ocultació de l'origen il·lícit dels diners resulta obvi, atès com comença el relat de fets provats de la sentència dictada per l'Audiència Nacional Espanyola i la data dels ingressos en efectiu realitzats per A. B. S. C. al compte corrent núm. XXXXXXXX, denominació xifrada XXXXXXXX, del BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A. (BACASA).

Els fets declarats provats per la sentència dictada per l'Audiència Nacional Espanyola s'inicia amb la frase *Desde al menos el mes de abril de 1998 venía operando en España y en el Reino Unido una organización, radicada en Colombia pero con ramificaciones Internacionales, dedicada al tráfico de cocaína a gran escala, que culminaba sus ilícitas actividades con la reversión de los beneficios económicos obtenidos en los lugares de venta de la droga a la esfera de disponibilidad de la propia cúpula organizativa.*

L'operativa del compte corrent núm. XXXXXXXX d'A. B. S. C. és dels mesos de novembre i desembre de 1998.

Finalment, ens trobem davant d'una absoluta manca de prova de l'origen lícit dels diners ingressats per A. B. S. C. al compte corrent ans esmentat. No s'ha acreditat en absolut activitat

comercial, laboral o mercantil d'A. B. S. C. que justifiqui dits ingressos, per la qual cosa el Tribunal arriba a la plena convicció de que els diners ingressats procedien de comissions rebudes de l'organització colombiana dedicada al tràfic de cocaïna a gran escala, per la seva col·laboració en relació a l'ocultació de l'origen il·lícit dels diners.

CONSIDERANT SEGON. La representació lletrada dels responsables civils hereus del difunt A. B. S. C., en el seu escrit de qualificació provisional, al·legà la qüestió prèvia de la prescripció dels suposats fets delictius que s'imputaven al difunt A. B. S. C., entenent que, si contra A. B. S. C. no podia existir una sentència condemnatòria, tant per prescripció del delictes com per raó de mort, no podia haver-hi ni responsabilitat civil *ex delicto* dels seus hereus ni comís dels seus béns d'acord amb l'article 70 del Codi penal.

De l'examen de les actuacions resulta:

1r. Que les presents actuacions s'incoaren en data 10 de maig del 1999 (foli 50) contra D. T. D. i altres, entre els que no hi constava A. B. S. C..

2n. Per aute de data 5 de novembre de 1999 la Batlle instructora acordà el control dels comptes corrents respecte dels investigats D. T. D. i altres, control de comptes corrents que s'amplia a altres investigats per aute de 10 de febrer del 2000, sense que constés com investigat A. B. S. C..

3r. Per aute de 2 de novembre del 2000 la Batlle instructora decretà l'embargament del compte corrent núm. XXXXXXXX, denominació xifrada XXXXXXXX, de BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A. (BACASA), del que era titular A. B. S. C. (foli 1069 a 1074).

4t. Per informe de data 19 de juliol del 2011 el Ministeri Fiscal sol·licità dirigir les actuacions contra A. B. S. C. i M. M. G. com presumptes autors dels delictes majors de blanqueig de diners mitjançant grup organitzat i d'esser membre exercint una activitat rellevant en associació il·lícita a fi de cometre delictes, dels articles 409 i 359 i 360 del Codi penal, respectivament, demanant la confirmació o adopció de mesures cautelars sobre el seu patrimoni, i el processament de M. M. G.. Respecte de A. B. S. C., com sigui

que aquest no havia prestat declaració en seu judicial, el Ministeri Fiscal sol·licitava que, en el cas de no ser hagut al Principat i es desconeixes la seva localització, el Tribunal acordés el comis dels diners o valors que li havien estat intervinguts, en aplicació dels articles 126, 128 i 129 del Codi de procediment penal i de l'article 70 del Codi penal (foli 2720).

5è. Per aute de data 29 de juliol del 2011 la Batlle instructora acordà l'embargament preventiu de tots els béns i drets de M. M. G. i A. B. S. C. (foli 2759).

Atesos aquests antecedents, s'observa que des de l'aute d'embargament de 2 de novembre del 2000 fins l'aute d'embargament de 29 de juliol del 2011, no es practicà cap actuació judicial dirigida contra A. B. S. C., havent transcorregut el termini de 10 anys que l'article 81 del Codi penal assenyala per la prescripció dels delictes que eren objecte de les actuacions, ja que tant el delicte major de blanqueig de diners mitjançant grup organitzat, de l'article 409, com el delicte major d'esser membre exercint una activitat rellevant en associació il·lícita, dels articles 359 i 360 del Codi penal, tenen assenyalada pena de presó inferior a deu anys.

D'acord amb l'article 82 del Codi penal, el termini de la prescripció comença a computar-se a partir del dia que cessa l'acció o omissió punible, i en el seu darrer paràgraf estableix que en la infracció continuada el termini es computarà des del dia en que s'ha realitzat la darrera infracció.

Com aquest Tribunal ja assenyala en l'aute de 26 de maig del 2015, causa CRI núm. 3600147/2014, aquest precepte no conté una previsió específica per al supòsit dels delictes permanents, a diferència del Codi Penal espanyol, que en el seu article 132 apartat primer estableix que en el delicte permanent el còmput del termini de la prescripció començarà des del moment en què es va eliminar la situació il·lícita. En aquest mateix aute el Tribunal considerava que *el delicte de blanqueig de capitals o diners és un delicte permanent en la seva modalitat de possessió dels bens generats per l'activitat criminal*.

Així, *sensu contrario*, cal considerar que el delicte major de blanqueig en la seva modalitat comisiva de convertir o transmetre fons no és un delicte permanent i, en conseqüència, queda sotmès

al règim general de l'article 82 del Codi penal pel que fa al *dies a quo* o termini inicial per al còmput de la prescripció.

Els fets imputats a A. B. S. C. són dels dies 5 de novembre i 12 de de desembre del de 1998 i 16 de setembre de 1999 (els dos ingressos al compte corrent núm. XXXXXXXX, denominació xifrada XXXXXXXX, de BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A. (BACASA), i la transferència interna des d'aquest compte corrent al compte corrent núm. XXXXXXXX (XXXXXXX), de la mateixa entitat bancària, titularitat de M. M. G..

L'aute de 2 de novembre del 2000 que acordà l'embargament del compte corrent núm. XXXXXXXX, denominació xifrada XXXXXXXX de BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A. (BACASA), interrompí la prescripció del presumpte delictes de blanqueig, d'acord amb l'article 83 del Codi penal, en tant que l'aute d'embargament és una actuació judicial que comporta la direcció del procediment contra el culpable.

No consta, però, cap altra actuació judicial dirigida contra A. B. S. C. fins l'aute de 29 de juliol del 2011 que acordà novament l'embargament preventiu de tots els béns i drets d'A. B. S. C. (foli 2759).

Hi ha prescripció del presumpte delictes major de blanqueig i, en conseqüència i de conformitat amb l'article 81 del Codi penal, causa d'extinció de la responsabilitat penal i, alhora, acreditat el fet de la defunció d'A. B. S. C. en data 15 de juliol del 2007, també concorre causa d'extinció de la responsabilitat penal de conformitat amb l'article 79 del Codi penal, motiu pel qual la Batlle instructora, en l'aute de data 6 de novembre del 2012, declarà extingida la responsabilitat penal d'A. B. S. C. per raó de mort, confirmat la mesura preventiva de bloqueig de comptes i béns de la seva titularitat i declarant responsables civils directes pel que respecta als béns objecte de comís als seus ignorats hereus.

Tant la mort d'A. B. S. C., com la prescripció del delictes, han comportat el sobreseïment definitiu parcial de les presents actuacions respecte d'A. B. S. C., raó per la qual, i de conformitat amb l'article 129 Codi de procediment penal, procedeix el comís dels fons existents al compte núm. XXXXXXXX (denominació xifrada XXXXXXXX) de l'entitat bancària BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA (BACASA), actual ANDBANK, titularitat d'A. B. S. C.,

tota vegada que el Tribunal considera que el fet delictiu, el blanqueig de diners procedents del narcotràfic, ha quedat plenament comprovat, conforme al que s'ha raonat en el precedent **CONSIDERANT**.

CONSIDERANT TERCER. Els fets declarats provats en el RESULTANT PRIMER apartat SEGON no són constitutius del delictes major de blanqueig de diners i valors, mitjançant grup organitzat, dels articles 409 i 410 del vigent Codi penal que el Ministeri Fiscal imputa a M. M. G., doncs de la prova practicada no resulta l'evidència de que els fons ingressats al compte corrent núm. XXXXXXXX, xifrat XXXXXXXX, al BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A. (BACASA), actualment ANDBANK, del quin l'esmentat acusat era, procedissin d'alguna activitat delictiva.

Consta provat que M. M. G. en data 5 de novembre de 1998 obrí el compte corrent núm. XXXXXXXX (denominació xifrada XXXXXXXX) a l'entitat BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A. (BACASA), actualment ANDBANC, al seu nom i de la seva esposa I. M. M., declarant com activitat la de *EMPRESARI/PERFUMERIA*.

En aquest compte corrent s'efectuaren els següents ingressos en efectiu: 5/11/98, 10.000.000 pessetes; 2/12/98, 20.010.000 pessetes, ingrés que consta com fet l'any 99, però es tracta d'un error doncs resulta evident que correspon a l'any 98; 14/04/99, 12.000.000 pessetes; 12/05/99, 15.000.000 pessetes; 15/09/99, 6.000.000 pessetes. I en data 16/09/99 el compte corrent rebé una transferència interna per import de 10.000.000 pessetes (60.101,21 euros) procedent del compte núm. XXXXXXXX de la mateixa entitat bancària titularitat d'A. B. S. C..

El compte xifrat XXXXXXXX (radical XXXXXXXX), titularitat del processat M. M. G. fou objecte de control i embargament, acordat per aute del Batlle instructor de data 2 de novembre de 2.000, presentant el compte corrent un saldo de 75.218.603 pessetes (452.072,91 euros) invertits en valors.

La representació lletrada de M. M. G. sol·licità al Batlle instructor l'aixecament de la mesura cautelar, sol·licitud que fou informada pel Ministeri Fiscal en data 6 de novembre del 2001 en el

sentit de que no s'oposava a la petició perquè de l'examen de les diligències practicades també se'n desprèn que el Sr. M. M. G. no ha estat mai implicat en el marc de les diligències prèvies 251/99-D relatives a un presumpte delict de blanqueig de diners que es troben en període d'instrucció davant el Jutjat Central d'Instrucció núm. 5 de l'Audiència Nacional (foli 1558).

Així, per aute de data 10 de desembre del 2001 el Batlle instructor acordà l'aixecament de l'embargament del compte corrent, i M. M. G. procedí en data 17 de desembre del 2001 a efectuar un reintegrament del total saldo, 470.569,64 euros, que ingressà en el compte corrent núm. XXXXXXXX (denominació xifrada XXXXXXXX), del que era titular únic i que obrí en data 14 de desembre del 2001 a la mateixa entitat BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A. (BACASA). En aquest nou compte corrent s'efectuà aquest únic ingrés de 470.569,64 euros, procedents del compte corrent XXXXXXXX (denominació xifrada XXXXXXXX), i les següents disposicions en efectiu: 24/05/02, 48.000 euros; 3/02/04, 30.000 euros; 13/04/06, 90.000 euros; 23/08/07, 30.000 euros.

En l'aute de 10 de desembre del 2001 pel que el Batlle instructor deixà sense efecte l'embargament decretat en data 2 de novembre del 2000 del compte corrent XXXXXXXX, denominació xifrada XXXXXXXX, de BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A. (BACASA), el Batlle raona que dels moviments de dit compte *s'observa com el mateix únicament s'han produït ingressos, no havent tingut lloc cap disposició i/o reintegrament i encara menys transferències a altres comptes oberts al Principat o a l'estranger, manera de procedir que pressuposa, tal como ho ha manifestat el seu titular, que aquell compte es va obrir per a destinar-hi estalvis per qüestions de fiscalitat i no pas com a instrument per al blanqueig de diners producte del crim* (foli 1562).

Aquest aute de 10 de desembre del 2001 no fou recorregut.

D'això en resulta que tant el Ministeri Fiscal com el Batlle instructor arribaren a la conclusió de que no existien indicis suficients de que els fons ingressats per M. M. G. obeïssin a una operativa de blanqueig de diners.

No es practicà cap altra actuació contra M. M. G. fins que per aute de data 24 d'abril del 2006, la Batlle instructora decretà

novament el control dels comptes bancaris de M. M. G., amb fonament en l'informe del Servei de Policia amb número de correu J-2958/00 de 6 de desembre del 2000, en que es *sol·licita autorització per procedir, en el marc de la investigació esmentada, al control dels comptes bancaris de, entre altres, M. M. G..* En aquest aute, i en relació a M. M. G., es raona *que es desprèn de les investigacions que M. M. G. va obrir un compte juntament amb en A. B. S. C. A L'ENTITAT BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A., i van ser tots dos presentats a l'entitat per en D. T. D.. Que A. B. S. C. és una persona encarregada de canalitzar diners provenint del narcotràfic colombià i blanquejar-los, mitjançant, entre d'altres, la xarxa d'en D. T. D.* (folis 1763 a 1766).

És a dir, per aute de 24 d'abril del 2006 s'ordenà el control de tots els comptes corrents al Principat de M. M. G., en base a una sol·licitud del Servei de Policia de data 6 de desembre del 2000. I l'informe que elabora el Servei de Policia sobre M. M. G. no aportava res de nou al que ja constava a les actuacions amb anterioritat a l'aute de 10 de desembre del 2001 pel que el Batlle instructor deixà sense efecte l'embargament decretat en data 2 de novembre del 2000 del compte corrent XXXXXXXX, denominació xifrada XXXXXXXX, de BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A. (BACASA). Recordem que en dit aute la Batlle instructora raonava que *aquell compte es va obrir per a destinar-hi estalvis per qüestions de fiscalitat i no pas com a instrument per al blanqueig de diners producte del crim* (foli 1562), i que l'aixecament de l'embargament es va fer sense l'oposició del Ministeri Fiscal.

El Servei de Policia aportà documentació sobre el control dels els comptes corrents núm. XXXXXXXX, compte xifrat XXXXXXXX, i núm. XXXXXXXX, compte xifrat XXXXXXXX, de M. M. G. a BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA, S.A., tractant-se de documentació que ja constava en autes, amb anterioritat al dictat de l'aute de 10 de desembre del 2001 pel que el Batlle instructor deixà sense efecte l'embargament acordat en data 2 de novembre del 2000.

En data 16 d'octubre del 2007 el Servei de Policia informà a la Batlle instructora que en data 22 d'agost del 2007 ANDBANC els comunicà que M. M. G. havia anunciat la seva visita a l'entitat per l'endemà. El Servei de Policia va muntar un servei de vigilància

podent observar que vers les 09:00 hores del dia 23 M. M. G. es presentà sol a l'entitat bancària, on romangué uns 50 minuts, havent-los informat posteriorment l'entitat bancària que havia efectuat un reintegrament en efectiu per import de 30.000 euros (folis 1977, 1978 i 1980).

L'acusació contra M. M. G. es basa en els mateixos indicis que fonamentaren el seu processament: a) la seva vinculació amb A. B. S. C. i D. T. D., ja que aquest fou qui presentà a M. M. G. i a A. B. S. C. a l'entitat bancària per tal que obrissin sengles comptes corrents el mateix dia; b) M. M. G. era coneixedor de les activitats de D. T. D. i de A. B. S. C., formant part de l'organització, doncs visità a la presó a A. B. S. C. i havia de saber forçosament que D. T. D. també estava a la presó per la mateixa causa; c) que quan l'Oficina de Instituciones Financieras del Banco de España va denegar la autorització a R. E. S.A. per realitzar la seva activitat de compravenda de moneda estrangera i gestió de transferències a l'exterior, a conseqüència de les Diligències prèvies 251/99 del Jutjat Central d'Instrucció núm. 5 de l'Audiència Nacional Espanyola, M. M. G. junt amb la parella de A. B. S. C., M. L. R. T., i un tercer, G. S. J., va constituir la societat E. M. E., S.A. per poder continuar l'activitat de R. E. S.A.; d) la coincidència en l'obertura dels comptes corrents i els ingressos en efectiu de M. M. G. i A. B. S. C. als seus respectius comptes corrents; i, e) la transferència de 60.101,21 euros del compte corrent de A. B. S. C. al compte corrent de M. M. G..

Però cal dir, en primer lloc, que el cert és que: 1r) M. M. G. no va estar mai implicat en el marc de la Diligències prèvies núm. 251/99 del Jutjat Central d'Instrucció núm. 5 de l'Audiència Nacional Espanyola; 2n) que del contingut de les observacions de les converses telefòniques i de les observacions físiques efectuades en el marc de la *Operación Caronte* (folis 2188 a 2217) no hi ha cap conversa de M. M. G. amb cap dels implicats en dita operació, ni amb D. T. D. ni amb A. B. S. C.; 3r) que M. M. G. no fou investigat en dita *Operación Caronte*; i, 4t) que del compte corrent núm. XXXXXXXX (denominació xifrada XXXXXXXX) de BACASA de M. M. G. no es transferirien diners a altres comptes corrents del país o de l'estranger, com és el *modus operandi* habitual en els casos de compte corrent utilitzats per blanquejar diners procedents d'activitats criminals.

D'altra banda, no té massa sentit que el compte corrent de M. M. G. fos utilitzat per A. B. S. C. per amagar els diners que procedien de les seves comissions per la seva activitat de blanqueig dels diners del narcotràfic colombià, doncs A. B. S. C. ja disposava d'un compte corrent, figurant-hi com a únic titular, i si la seva intenció fos la d'utilitzar el compte corrent de M. M. G., lo lògic és que hagués constatat com a apoderat o autoritzat per a disposar amb càrrec a dit compte corrent.

I, finalment, M. M. G. ha aportat indicis de la seva activitat lucrativa no delictiva, indicis que el Tribunal considera suficients en atenció a la dificultat de cercar les convenients proves documentals, atesa l'antiguitat dels fets.

Indicis com són haver regentat un negoci de perfumeria, *P. C.*, a la ciutat d'Almeria des de l'any 1998, amb alta a la Seguretat Social espanyola com autònom, amb activitat comercial a Espanya i Gibraltar centrada en productes de perfumeria i cosmètica, i també altres mercaderies com vídeos, ordinadors, roba, etc. amb al societat majorista *C. L.*. S'ha aportat documentació de dita societat on es fa constar que en el període 1990 a 1995 la societat havia facturat a M. M. G. mercaderia per un import total aproximat de 320.000 lliures esterlines (folis 1513 a 1517), i s'acredita haver abonat impost sobre activitats econòmiques de l'any 2000 a l'Ajuntament d'Almeria, Espanya (29.279 pessetes, foli 1510), així com es justifica pagament d'impostos a la Agencia Estatal de Administración Tributaria espanyola, en els exercicis 1999 i 2000 (folis 1511 i 1512) i alta com autònom a la Seguretat Social amb data 1 de gener del 1998 (foli 1518 a 1520). També s'ha incorporat còpia del document original que en data 26 de setembre del 2014 fou aportat a la Batllia per la representació lletrada de M. M. G. i que fou extraviat. Aquest document és de data 18 de desembre de 1998 i en ell es fa constar el préstec de 10.000.000 pessetes de M. M. G. a A. B. S. C., no havent-hi motiu per sospitar de la veracitat de dit document.

Aquesta documental permet donar credibilitat a les manifestacions de M. M. G. a la Batllia i al judici oral: sobre el seu negoci de perfumeria des de l'any 1998, dedicant-se a la revenda de perfums que portava de Gibraltar obtenint un benefici d'uns 40 milions de pessetes que guardava en una caixa forta al seu domicili,

i que cara al canvi a euro, va obrir un compte corrent a BACASA d'Andorra per ingressar-hi els diners, ingressos tots ells que va fer ell personalment; que era amic de A. B. S. C. de tota la vida, des dels 14 anys, que el considerava com un germà i que entre el 1998 i el 2000 la seva relació era molt íntima, que fins a la seva defunció al 2007 van ser molt amics; que A. B. S. C. li va demanar 10 milions de pessetes en préstec, que li va tornar mitjançant una transferència al seu compte corrent de BACASA el 16 de setembre de 1999; que va visitar periòdicament a A. B. S. C. mentre aquest va estar a la presó; que al estar pres A. B. S. C., el Banco de España no li va voler donar la llicència per l'agència de canvi de divises R. E. S.A. i que, per aquest motiu i a petició del seu amic A. B. S. C., va sol·licitar una llicència al seu nom, fent un canvi de nom de la societat R. E. S.A. en I. M. (es deu referir a E. M. E., S.A.); que no li constava, ni tenia cap sospita, de que A. B. S. C. es dedicava al tràfic d'estupefaents, i mai li va proposar el negoci de blanqueig de diners productes del crim; que no coneixia a D. T. D.; i que no sap de què es coneixien D. T. D. i A. B. S. C. (és cert que M. M. G. i A. B. S. C. són d'Almeria i D. T. D. de Girona).

CONSIDERANT QUART. Per tot el que s'ha exposat en els precedents CONSIDERANTS, procedeix acordar el comís a favor de l'Estat andorrà dels fons existents al compte núm. XXXXXXXX (denominació xifrada XXXXXXXX) de l'entitat bancària BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA (BACASA), actual ANDBANK, titularitat d'A. B. S. C., i l'absolució de l'acusat M. M. G. del delictes major de blanqueig de diners pel quin venia acusat.

CONSIDERANT CINQUÈ. Atesa l'absolució de l'únic acusat, d'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, es declaren d'ofici les despeses processals causades

V I S T : les disposicions legals aplicables al present cas,

El Tribunal de Corts, en nom del Poble Andorrà,

DE C I D E I X :

Absoldre l'acusat M. M. G. del delict major de blanqueig de diners pel quin venia acusat, declarant d'ofici les despeses processals causades.

El comís a favor de l'Estat andorrà dels fons existents al compte núm. XXXXXXXX (denominació xifrada XXXXXXXX) de l'entitat bancària BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA (BACASA), actual ANDBANK, titularitat d'A. B. S. C..

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació, salvat els hereus del difunt A. B. S. C. atesa la seva situació de rebel·lia processal, sense perjudici de que puguin, al seu dia, formular recurs d'audiència.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.